

Opdracht pilots noodsteunpunten

5 september 2025

Aanleiding

De ontwikkeling van noodsteunpunten en burgerhulpverlening heeft hoge prioriteit bij Rijk, veiligheidsregio's en gemeenten. In de eerste helft van 2025 is in samenwerking tussen Veiligheidsberaad, VNG en het ministerie van JenV ambtelijk en bestuurlijk verkend welke uitgangspunten voor noodsteunpunten wenselijk zijn. Parallel hieraan heeft het kabinet bij de Voorjaarsnota middelen vrijgemaakt voor het versterken van weerbaarheid, waarbij het ontwikkelen van noodsteunpunten belangrijk is. Hiermee ligt er een stevige basis om nu de volgende stap te zetten richting een pilotfase.

Op de bestuurlijke tafel weerbaarheid van 9 juli jl. hebben de minister van JenV, en vertegenwoordigers van VNG en Veiligheidsberaad afgesproken om in gezamenlijkheid te komen tot een voorstel voor een pilotfase. In deze notitie is alle eerdere input verwerkt tot één integraal voorstel voor kaders voor noodsteunpunten, een aanpak met regionale pilots met landelijke projectorganisatie, en omschrijving van de financiële kaders. Beoogd wordt om hiermee een gefaseerde aanpak te realiseren die moet leiden tot een landelijk netwerk.

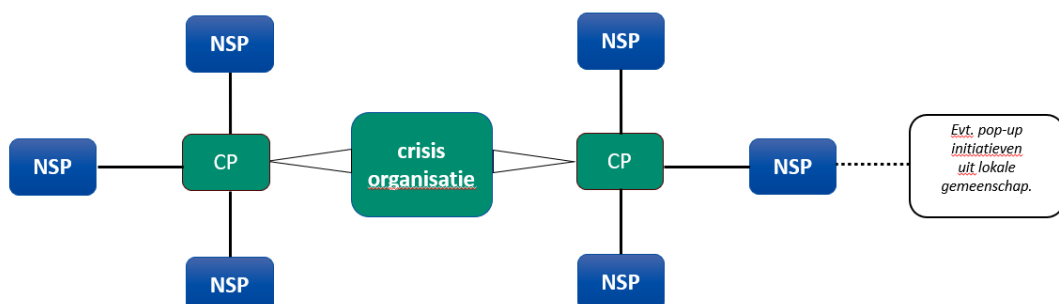
Kaders en fasering

De besprekingen in de bestuurlijke gremia, de inzichten van de ambtelijke projectgroep en de samenstelling van de redeneerlijn hebben samen geleid tot consensus over een aantal uitgangspunten voor de verdere ontwikkeling van noodsteunpunten. Dit leidt tot het volgende voorstel voor de kaders, waarbij een onderscheid is gemaakt tussen het opbouwen van een robuust netwerk en de functionaliteiten die een noodsteunpunt wél en níét kan bieden.

Uitgangspunten voor een robuust netwerk van noodsteunpunten

Een landelijk netwerk kent de volgende onderdelen:

- Voor landelijk netwerk van noodsteunpunten is het noodzakelijk dat *alle* veiligheidsregio's met inliggende gemeenten hieraan invulling geven, en dat hierop landelijke coördinatie is.
- Een landelijk netwerk van noodsteunpunten bestaat uit lokale noodsteunpunten (NSP) en regionale coördinatiepunten (CP):
 - Het **noodsteunpunt (NSP)** heeft als hoofdfunctie het bieden van hulp aan inwoners. Deze lokale noodsteunpunten worden ingericht door gemeenten, als verlengde van de huidige taken in relatie tot bevolkingszorg.
 - Het **coördinatiepunt (CP)** punt maakt deel uit van de regionale crisisorganisatie en zorgt dat het lokale noodsteunpunt zijn werk kan doen. Inwoners gaan níét naar een coördinatiepunt. Het inrichten van coördinatiepunten is een verantwoordelijkheid van de veiligheidsregio's in samenspraak met de overige nood- en hulpdiensten (denk aan politie en ambulance).

Vereisten voor noodsteunpunten én coördinatiepunten:

- Elk noodsteunpunt en coördinatiepunt moet kunnen terugvallen op een vorm van noodstroom. Doel is dat personeel zijn werk kan doen ongeacht de omstandigheden. Denk aan opladen verbindingsmiddelen, verwarming bij lage temperaturen, licht als het donker is.
- Een vorm van communicatie tussen noodsteunpunten en coördinatiepunten is noodzakelijk, net als communicatie tussen coördinatiepunten en de crisisorganisatie.
- De veiligheid van medewerkers en inwoners moet worden gewaarborgd.

Vereisten voor specifiek de lokale noodsteunpunten:

- Noodsteunpunten worden opgezet op fysieke locaties die logisch, herkenbaar en goed bereikbaar zijn (net als stemlokalen). Er wordt gebruik gemaakt van bestaande geschikte locaties in de wijken en dorpen, in samenwerking met de gemeenschap. Er wordt dus géén noodsteunpuntorganisatie opgetuigd.
- De bemensing van noodsteunpunten geschiedt in principe door een mix van professionele hulpverleners aangevuld met burgerhulpverleners. Door vrijwilligers lokaal en regionaal te mobiliseren en faciliteren wordt burgerhulpverlening versterkt.
- Informatie over locaties van noodsteunpunten en welke faciliteiten aanwezig zijn moeten bij inwoners bekend zijn. De communicatie hierover is in eerste instantie een lokale verantwoordelijkheid, maar vraagt om landelijke coördinatie en facilitering vanuit de landelijke publiekscampagne. Er wordt voorgesteld gebruik te maken van het internationale *civil protection* logo, het lokale gemeentelogo/de gemeentenaam en de term 'noodsteunpunt', om zo te zorgen voor lokale én internationale herkenbaarheid.

Functionaliteiten noodsteunpunten

Wat kan de burger in ieder geval verwachten op het noodsteunpunt (minimale functionaliteit):

- Eenduidig informeren van de bevolking: mensen kunnen terecht voor informatie tijdens een ramp of een crisis, zodat ook bij uitval van communicatiemogelijkheden informatie beschikbaar is.

Welke aanvullende functionaliteiten kan een noodsteunpunt hebben:

- De aard van mogelijke rampen en crises zal in grote mate leidend zijn bij de invulling van de behoefte waarin het noodsteunpunt voorziet en de faciliteiten die daarvoor nodig zijn (all hazard approach).
- Als de duur van de ramp of de crisis dit noodzakelijk maakt *kan* een noodsteunpunt een functie hebben in bijv. het verdelen van schaarse goederen (basisbehoeften).
- Bij volledige uitval van communicatievoorzieningen *kan* het doen van een noodhulpmelding een functie van een noodsteunpunt zijn.¹
- Een noodsteunpunt kan signaleren wat er speelt in de wijk/het dorp en zo bijdragen aan beeldvorming over wat er nodig is.
- Een noodsteunpunt kan een rol spelen in het coördineren van burgerhulpverlening.
- Niet elk noodsteunpunt zal beschikken over dezelfde aanvullende faciliteiten, dit is mede afhankelijk van de regionale en lokale context - en wat te organiseren valt.

Welke functionaliteiten heeft een noodsteunpunt in de basis níét:

- Een noodsteunpunt heeft zelf geen opvangfunctie. Zelf- en samenredzaamheid blijft het uitgangspunt. Wel kan een noodsteunpunt doorverwijzen naar opvangplekken in de buurt.
- Een noodsteunpunt biedt geen ruimte en onvoldoende capaciteit om alle inwoners te voorzien van informatie. Mensen die daar komen voor informatie worden geacht deze informatie ook zelf weer te delen met anderen (gezin, straat, etc.), eveneens vanuit het uitgangspunt van zelf- en samenredzaamheid.

¹ Het protocol *Operationele werkinstructie verstoring 112* beschrijft verschillende scenario's van uitval en bijbehorende fall-back opties. Noodsteunpunten kunnen hier mogelijk een rol in vervullen, maar het organiseren van alternatieven valt onder verantwoordelijkheid van de hulpdienstdisciplines.

- Het is geen voorraadlocatie waar bijvoorbeeld houdbaar voedsel continu beschikbaar is.
- De noodstroom op elk noodsteunpunt is niet bedoeld als faciliteit zodat iedereen zijn telefoon kan opladen.

Gefaseerde aanpak

Gezien het veranderde dreigingsbeeld is het noodzakelijk om op korte termijn aan de slag te gaan met de ontwikkeling van de noodsteunpunten. Er hoeft dan ook niet gewacht te worden op een volledig landelijk uitgewerkt plan, maar er kan 'al lerende' gebouwd worden. Zo kunnen coördinatiepunten al ingericht worden door veiligheidsregio's en gemeenten experimenteren met noodsteunpunten voor inwoners. Maar starten vraagt wel om overkoepelende landelijke regie en een financiële investering op korte termijn. Deze stappen kunnen gezet worden kan middels een pilotfase t/m eind 2026, met een tussentijdse evaluatie en een eindevaluatie begin 2027.

Minister van JenV, VNG en Veiligheidsberaad worden gevraagd:

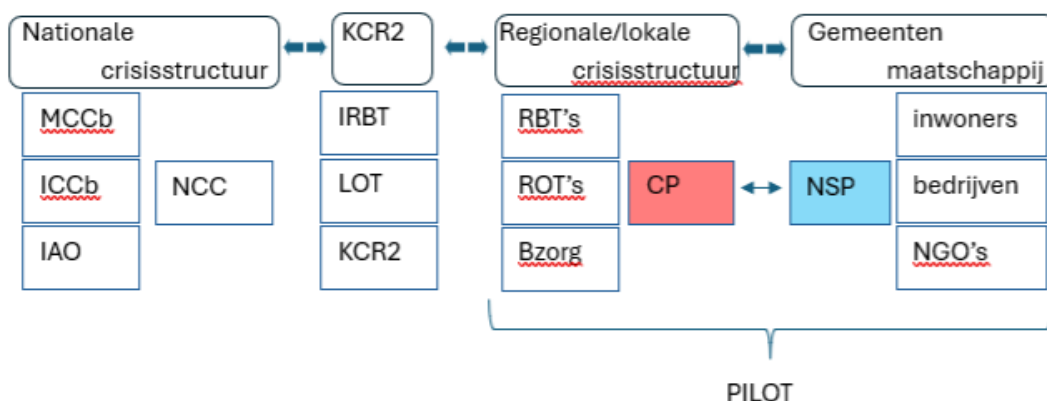
1. De kaders voor noodsteunpunten vast te stellen, bestaand uit:
 - a. Uitgangspunten voor een robuust netwerk van noodsteunpunten;
 - b. Het *eenduidig informeren van de bevolking* benoemen als minimale functionaliteit voor lokale noodsteunpunten. Dit is desgewenst aan te vullen met additionele functionaliteiten afhankelijk van het crisistype en/of de lokale omstandigheden.
2. Invulling te geven aan een gefaseerde aanpak door in te stemmen met een pilotfase, met als belangrijkste mijlpalen:
 - a. Het uitvoeren van pilots vóór 1 januari 2027;
 - b. Een tussenevaluatie begin Q3 2026;
 - c. Een eindevaluatie en advies begin Q1 2027, op basis waarvan een besluit genomen wordt over de stapsgewijze ontwikkeling van een landelijk netwerk.

Lokale en regionale pilots

Een start door middel van pilots ligt voor de hand. Uitgangspunt is dat lokale noodsteunpunten juist vanuit de samenleving worden gedragen, en dus lokaal moeten worden ingericht. Deze situationele invulling is per definitie maatwerk. De coördinatiepunten ondersteunen dat. De pilots in het land laten zo eerst zien wat er kan. Hiermee wordt invulling gegeven aan de voorwaarde vanuit bestuurders dat er voldoende ruimte moet zijn voor lokale en regionale eigenheid.

Aanvullend is het van belang dat door de pilotfase voor inwoners zichtbaar is dat gewerkt wordt aan het ontwikkelen van noodsteunpunten. Dit helpt het urgentiebesef in de weerbaarheidsopgave.

Uit de pilotfase volgt vervolgens wat er landelijk georganiseerd moet worden voor een landelijk netwerk. Onderstaande afbeelding laat zien welk onderdeel van de crisisstructuur de pilots betrekking op hebben:

We beginnen niet vanaf nul. Inmiddels zijn al een aantal gemeenten en veiligheidsregio's pilots begonnen, zoals in Utrecht, Rotterdam en Amsterdam, maar ook in kleinere gemeenten zoals Maasluis. Inzichten uit deze voorlopers kunnen benut worden door andere pilots, maar overal weer op een ander manier, afhankelijk van de lokale context.

Differentiatie in pilotlocaties

Voor een gefaseerde ontwikkeling van een landelijk netwerk is van belang dat alle veiligheidsregio's hierin de eerste stappen zetten. Daarom wordt voorgesteld om in alle 25 regio's aan de slag te gaan. Dit activeert elke veiligheidsregio met inliggende gemeenten en hiermee ontstaat een spreiding over het hele land.

Daarom wordt gevraagd om in elke veiligheidsregio, in samenspraak met gemeenten, te starten met een pilot voor één of meerdere lokale noodsteunpunten met bijbehorende coördinatiepunt(en). Het is van belang om aan de slag te gaan in de dorpen en wijken waar motivatie is om hiermee aan de slag te gaan.

Voor een goede pilotfase is ook van belang dat verschillende lokale situaties worden verkend. Op landelijk niveau zal worden gezien of er sprake is van voldoende spreiding over landelijke en stedelijke gebieden. Overigens zijn ook interregionale coalities mogelijk, waarin we op een aantal kruispunten van regio's naar samenwerking zoeken, met het oog op het landelijk stelsel.

Langdurige stroomuitval als toetsend scenario

Om tot een landelijk vergelijk te komen, worden alle pilots gevraagd om in ieder geval een scenario van langdurige uitval van elektriciteit te hanteren. Dit is een van de meest realistische scenario's waarmee juist de afwezigheid van communicatiemiddelen kan worden beoefend. Dat sluit aan bij het uitgangspunt dat informatievoorziening (wederzijds) inclusief noodhulpmeldingen de basisfunctionaliteit is. Een nadere definitie zal in de projectfase worden uitgewerkt en aangeleverd aan de pilots.

De pilot gemeenten en veiligheidsregio's worden uitgenodigd om vrijblijvend naar keuze met aanvullende functionaliteiten te experimenteren die verband houden met het toetsscenario. Bijvoorbeeld kan gedacht worden aan verdeling van basisbehoeften die ontstaan bij langdurige stroomuitval, zoals drinkwater, medicijnen, medische zorg en opvang. Maar ook kan worden onderzocht hoe een noodsteunpunt een rol kan vervullen in het stimuleren van samenredzaamheid en burgerhulpverlening en coördineren van het hulpaanbod vanuit de lokale samenleving (pop-up initiatieven). Gedurende de pilotfase zal duidelijk worden welke aanvullende functionaliteiten door pilots beoefend worden en kan gekeken worden of hier ook lessen uit te trekken zijn.

Koppeling met landelijke organisaties

Op dit moment is er vanuit landelijke organisaties (zowel private partijen als overheidsorganisaties en departementen) al veel aandacht en interesse voor de ontwikkeling van noodsteunpunten. Deze partijen kunnen zich met concrete initiatieven melden bij lokale en regionale pilots. Het is namelijk van belang dat dit past binnen de lokale opzet van de pilot. De landelijke projectorganisatie kan hier een verbindende rol in vervullen omdat deze inzicht heeft in de verschillende pilots. Daarnaast kunnen organisaties die landelijk georganiseerd zijn periodiek geraadpleegd worden. Bijvoorbeeld middels een klankbordgroep of informatiebijeenkomsten.

Verbinding met landelijke projectorganisatie

De pilotfase is nadrukkelijk ingericht als leertraject. Om lessen te trekken uit de pilotfase is van belang dat vanuit alle pilots een bijdrage wordt geleverd aan het landelijke project. Dat houdt in dat zij op basis van lokaal geleerde lessen informatie aanleveren waarmee de landelijke onderzoeksvragen beantwoord kunnen worden.

De projectorganisatie formuleert hiervoor concrete onderzoeksvragen en toetst deze bij een selectie van gemeenten, veiligheidsregio's, maatschappelijke organisaties en het ministerie van JenV. Het onderzoeksplan wordt ter goedkeuring voorgelegd aan de stuurgroep (zie uitwerking governance in volgende paragraaf).

Mogelijke onderzoeksvragen waarop de pilots antwoord kunnen geven zijn:

- Hoe is de pilot georganiseerd?
- Waar is men tegenaan gelopen (zowel good practices als verbeterpunten)?
- Welke extra functionaliteiten (náást de basisfunctionaliteiten) zijn in de pilots meegenomen? Zouden deze toegevoegd moeten worden aan de basisfunctionaliteiten?
- Welke rol kunnen noodsteunpunten hebben bij het doen van een noodhulp melding?
- Welke rol kunnen noodsteunpunten spelen als mensen zich met een noodhulpvraag melden?
- Welke aspecten vragen om landelijke afspraken?
- Wat kunnen we leren over het aantal punten/spreading?
- Wat moest minimaal geregeld worden om het coördinatiepunt om het lokale noodsteunpunt goed te laten functioneren (incl. noodstroom en communicatiemiddelen)?
- Hoe werd de aansturing van het noodsteunpunt optimaal georganiseerd, en wat was daarbij de rol van de crisisorganisatie, gemeentelijk actiecentrum en coördinatiepunt.
- Welke functies qua bemensing zijn vrijwillig in te vullen en welke moeten door professionals ingevuld worden?
- Welke communicatie over noodsteunpunten richting inwoners is nodig?
- Welke middelen en ondersteuning zijn nodig?
- Wat zijn de ervaringen qua benodigde fysieke ruimte?
- Wat is de ervaring in samenwerking met maatschappelijke organisaties / initiatieven.
- Wat kost het minimaal (basisfunctionaliteit) en welke kosten waren er nodig bij aanvullende functionaliteiten? Maak daarbij onderscheid tussen eenmalige kosten/investeringen en beheerlasten.
- Welke voordelen zijn er te behalen uit samenwerking tussen individuele locaties, gemeenten en veiligheidsregio's?

VNG en Veiligheidsberaad worden gevraagd:

1. In elke veiligheidsregio in samenwerking met inliggende gemeenten aan de slag te gaan met een pilot voor één of meerdere lokale noodsteunpunten met bijbehorende coördinatiepunt(en).
2. Voor deze pilots het scenario langdurige uitval van elektriciteit te hanteren, met minimaal informatievoorziening (inclusief het kunnen doen van een noodhulp melding) als basisfunctionaliteit.
3. Vanuit deze pilots een actieve bijdrage te leveren aan het landelijke project, door het beantwoorden van de onderzoeksvragen vanuit de landelijke projectorganisatie ten behoeve van de tussentijdse evaluatie en eindevaluatie.

Landelijke projectorganisatie

De pilotfase is bedoeld om te leren op basis van pilots. Gemeenten, organisaties (publieke en private initiatieven) en veiligheidsregio's moeten vooral zelf aan de slag, zolang ze maar antwoord kunnen geven op de vragen die in het kader van de pilotfase gesteld worden. De rol van de projectorganisatie is overzicht houden, aanjagen en verbinden, en dus niet organiseren of sturen op details van de pilots.

Doelen pilotfase

De belangrijkste leerdoelen van de pilotfase zijn om duidelijk te krijgen wat we binnen de financiële kaders gezamenlijk willen regelen (minimaal ambitieniveau en basisfunctionaliteiten), en wat lokaal of regionaal maatwerk is. Er moet ook duidelijk worden hoe de aansturing van de noodsteunpunten vanuit de crisishoofdstructuur (via de coördinatiepunten) in de praktijk werkt, wat er qua landelijke aansturing nodig is, welke spreading nodig is voor een landelijk netwerk, en wat de kosten zijn. Het hieruit voortvloeiende advies moet antwoord geven op de vraag hoe een landelijk netwerk van noodsteunpunten nader kunnen invullen en realiseren binnen de financiële kaders, inclusief een business case en wat extra mogelijkheden (inclusief kostenraming) zijn. Deze aggregatie vraagt om een landelijke projectorganisatie.

Taken

De projectorganisatie formuleert de concrete onderzoeksvragen. De projectorganisatie heeft in de eerste fase een aanjagende en verbindende rol richting de pilots. Het is van belang dat pilots van de grond komen, aan de slag gaan en tijdig antwoorden genereren op de onderzoeksvragen waarop de pilot antwoord moet geven. De landelijke projectorganisatie zorgt er daarnaast voor dat best practices gedeeld worden en vergelijkbare pilots met elkaar in verbinding worden gebracht. Dat kan bijvoorbeeld via het platform WeerbaarNL, het VNG forum, en relevante overleggen.

In de pilotfase worden tussentijdse en definitieve resultaten opgehaald en geanalyseerd. Tussentijds moet dit begin Q3 2026 leiden tot een tussenrapportage, waarbij beoogd wordt deze medio oktober te bespreken op de bestuurlijke tafel weerbaarheid, in de VNG commissie Bestuur en Veiligheid en in het Veiligheidsberaad.

Na afronding van de pilots (per 1 januari 2027) wordt de eindrapportage opgemaakt. Deze omvat een analyse van de pilots met een advies voor een landelijk netwerk. Besluitvorming is beoogd medio maart 2027 op de bestuurlijke tafel weerbaarheid, in de VNG commissie Bestuur en Veiligheid en in het Veiligheidsberaad.

De projectorganisatie inventariseert hiervoor ook inzichten uit externe onderzoeken, waaronder onderzoek door het lectoraat crisisbeheersing van NIPV, en verwerkt dit in de adviezen.

Inrichting

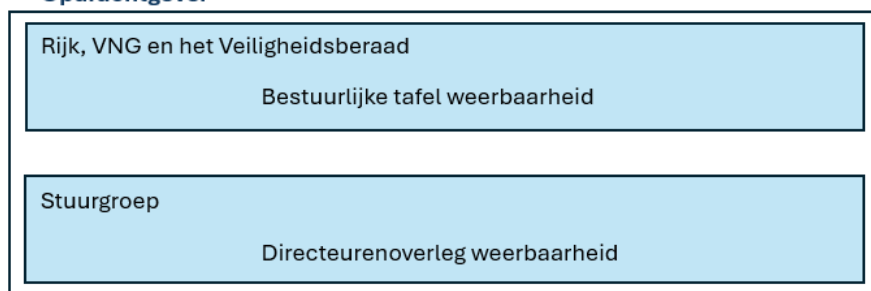
De landelijke organisatie vraagt in ieder geval om een projectleider en een projectondersteuner. Aanvullend is onderzoekscapaciteit vereist, welke onder aansturing van de projectleider wordt ingehuurd. Voor de organisatie van de projectorganisatie wordt een opdracht verstrekt. Hiervoor is het Nederlands Instituut Publieke Veiligheid (NIPV) beoogd. Daarmee wordt aangesloten op de gezamenlijke werkorganisatie weerbaarheid die door veiligheidsregio's, VNG en NIPV gevormd wordt.

Governance

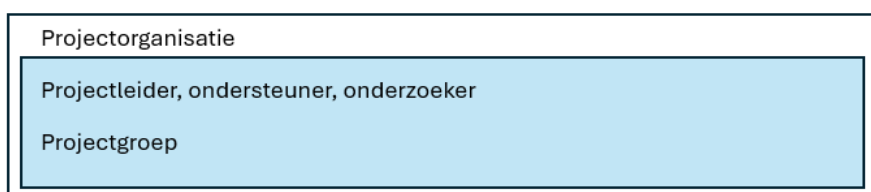
Uitgangspunt voor de governance is om geen nieuwe structuren te creëren. De weerbaarheidsopgave is op landelijk niveau een complexe netwerksamenwerking, waarbij het onwenselijk is als er nog meer lijnen ontstaan. Voorstel is daarom om de governance te organiseren binnen bestaande gremia waarin het ministerie van JenV, VNG en het Veiligheidsberaad vertegenwoordigd zijn:

Projectstructuur pilots noodsteunpunten

Opdrachtgever

Opdrachtnemer (NIPV)

Bestuurlijk opdrachtgeverschap voor de pilots ligt bij de bestuurlijke tafel weerbaarheid. De bestuurlijke tafel geeft akkoord op het projectvoorstel, de opdrachtverlening en verleent décharge aan de landelijke projectorganisatie na afronding. Ook is de bestuurlijke tafel het escalatieniveau indien de stuurgroep niet tot overeenstemming komt, of een uitspraak van de bestuurlijk opdrachtgevers wenst.

JenV zal de financiële middelen verstrekken en zal daaraan voorwaarden verbinden conform de gemaakte bestuurlijke afspraken over de weerbaarheidsmiddelen.

De bestuurlijk opdrachtgever delegeert de aansturing naar een stuurgroep, welke is belegd bij het directeurenoverleg weerbaarheid. Hiermee is ook de samenhang geborgd met het bredere programma Maatschappelijke Weerbaarheid, waarin de inhoudelijke afstemming plaatsvindt tussen verbonden partijen met betrekking tot de opdracht en de resultaten. De stuurgroep informeert de bestuurlijk opdrachtgevers periodiek als vast agendapunt op de bestuurlijke tafel weerbaarheid. De stuurgroep stuurt de opdrachtnemer (beoogd: NIPV) aan, en kan indien gewenst een begeleidingscommissie aanwijzen.

NIPV is als beoogd opdrachtnemer formeel verantwoordelijk voor de uitvoering van de verstrekte opdracht, en richt hiervoor de projectorganisatie in, waaronder een projectleider, ondersteuner en een onderzoeker. De opdrachtnemer is verantwoordelijk voor de kwaliteit en kan hierop worden aangesproken door de stuurgroep.

De projectleider is verantwoordelijk voor de dagelijkse gang van zaken van het project, en legt ten behoeve van het project verantwoording af aan de stuurgroep. Tevens is hij voorzitter van de projectgroep.

De landelijke projectgroep bestaat naast de projectleider, ondersteuner en onderzoeker, uit in ieder geval de vertegenwoordigers van:

- Vakraad Risico- en crisisbeheersing (ook namens vakraden IB, bedrijfsvoering, IV)
- VNG
- Bevolkingszorg (LOCb/LNB)
- Vertegenwoordiger grote gemeenten (G4) in pilots (Utrecht)
- Vertegenwoordiger kleine gemeenten (P10) in pilots (Hof van Twente)
- Nationale Politie
- JenV (DGPenV en NCTV), coördinerend voor departementen
- GGD-GHOR Nederland, ook namens zorgpartners AZN/huisartsen/apotheken, enz.
- Netwerk Risico- en crisiscommunicatie
- LOCC-KCR2

Bovengenoemde projectgroepleden kunnen zelf voor hun achterban klankbordgroepen samenstellen.

Aanvullend worden relevante landelijke organisaties betrokken via bijvoorbeeld een klankbordgroep of informatiebijeenkomsten. Denk hierbij aan:

- Overige departementen zoals BZK, SZW, OCW, EZK, Defensie, VWS.
- Maatschappelijk middenveld (bijv. NGO's, Rode Kruis, geloofsgemeenschappen etc.)
- Bedrijfsleven (bijv. VNO-NCW, Infra Capacity Alliance, bankwezen, telecom, nutsbedrijven, voedselindustrie, drinkwaterbedrijven etc.)

Minister van JenV, VNG en Veiligheidsberaad worden gevraagd:

1. Het NIPV een opdracht te verstrekken om een landelijke projectorganisatie pilots noodsteunpunten in te richten.
2. De bestuurlijke tafel weerbaarheid aan te wijzen als bestuurlijk opdrachtgever, en het directeurenoverleg weerbaarheid als stuurgroep.

Financiering

De financiering voor de pilotfase in 2025, 2026 en 2027 valt uiteen in een deel voor de pilots zelf en een voor de landelijke projectorganisatie. Hiervoor stelt het ministerie van JenV de middelen weerbaarheid uit de Voorjaarsnota ter beschikking: € 5 mln in 2025 en € 10 mln in 2026.

Financiering landelijke projectorganisatie 2025-2027

Voor de landelijke projectorganisatie wordt voor de periode (1-11-2025 tot 1-4-2027) een subsidie verstrekt door het ministerie van JenV. De opdrachtnemende partij (beoogd: NIPV) dient hiervoor een subsidieverzoek in bij JenV. De indicatieve² begroting is als volgt:

Inzet	Uren	Uurtarief	Kosten
Projectleider			€ 220k
Projectondersteuner			€ 130k
Onderzoek			€ 100k
Ondersteuningsbudget			€ 50k
Totaal			€ 500k

Financiering pilots 2025-2026

De middelen voor de pilots worden in beide kalenderjaren uitgekeerd aan de veiligheidsregio's middels een incidentele bijdrage op grond van artikel 8.3 Besluit veiligheidsregio's. De beschikbare middelen worden – na aftrek van de kosten voor de landelijke projectorganisatie - evenredig verdeeld over de 25 veiligheidsregio's, aangezien elke veiligheidsregio's gevraagd wordt om dezelfde inspanning te leveren t.b.v. pilots.

De middelen zijn nadrukkelijk bedoeld voor financiering van zowel de pilots voor coördinatiepunten als noodsteunpunten. Dat betekent dat veiligheidsregio's in hun algemeen bestuur concrete afspraken maken met gemeenten over de financiering van gemeentelijke inzet op de pilots.

Aanvullend kunnen deze middelen worden ingezet voor het versterken van burgerhulpverlening op lokaal en regionaal niveau, in relatie tot de noodsteunpunten.

Structurele financiering vanaf 2027

Bij de Voorjaarsnota zijn ook structurele middelen voor noodsteunpunten beschikbaar gekomen: € 35 miljoen in 2027 en 2028, € 36 miljoen in 2029 en € 37 miljoen in 2030 en verder. Deze middelen worden uitgekeerd aan de veiligheidsregio's via de BDuR op basis van de bestuurlijke afspraken.

Op basis van de uitkomsten van de pilots wordt een realistische businesscase binnen de financiële kaders uitgewerkt. Op basis daarvan worden weer nadere afspraken gemaakt over de financiering van een landelijk netwerk. De nader te maken afspraken gaan over de te hanteren verdeelsleutel binnen de BDuR, over de te maken afspraken tussen veiligheidsregio's en gemeenten, en over verantwoording en monitoring.

Minister van JenV wordt gevraagd:

1. Vanuit de middelen voor noodsteunpunten een indicatief bedrag van € 500k in 2025³ uit te keren aan NIPV voor de landelijke projectorganisatie noodsteunpunten t.b.v. de volledige projectperiode van 1 november 2025 t/m 31 maart 2027. Het Veiligheidsberaad en VNG zorgen dat hiervoor z.s.m. na

² Definitieve begroting wordt in overleg met opdrachtnemer ingediend.

³ Bedragen zijn indicatief, onder voorbehoud van definitieve subsidieaanvraag.

besluitvorming over dit plan in oktober 2025 een verzoek wordt ingediend voor een financiële bijdrage, voorzien van een projectplan voor de pilotfase met financiële onderbouwing (p*q)

2. Vanuit de middelen voor noodsteunpunten de bedragen € 5 mln (in 2025) en € 10 mln (in 2026), na aftrek van de kosten voor de landelijke projectorganisatie, in gelijke verdeling uit te keren aan de veiligheidsregio's ten behoeve van pilots. Voorwaarde hierbij is dat deze middelen ook worden ingezet voor lokale pilots door gemeenten.

Consultatie en besluitvormingsproces

Consultatie en besluitvorming over dit voorstel ziet er als volgt uit:

Datum	Wie	Wat
25 augustus	Vakraad Risico- en crisisbeheersing	VR leggen concept intern voor
2 september	Directeurenoverleg JenV/VR/VNG	Concept bespreken
9 september	Directeurenoverleg JenV/VR/VNG	Concept bespreken
11 september	Programmaoverleg weerbaarheid	VR/VNG/NIPV leggen concept intern voor
12 september	RCDV	VR leggen concept intern voor
17 september	BO Bevolkingszorg	VR leggen concept intern voor
17 september	BAC GHOR	VR leggen concept intern voor
19 september	BAC Brandweer	VR leggen concept intern voor
19 september	Directeurenoverleg JenV/VR/VNG	Laatste concept
Week 38/39 18 – 24 september	Voorleggen concept aan MinJenV	JenV legt concept intern voor
22 september	BAC Crisisbeheersing	VR leggen concept intern voor
25 september	Breed programmaoverleg weerbaarheid	VR/VNG/NIPV leggen concept intern voor
26 september	Landelijk Netwerk Bevolkingszorg	VR leggen concept intern voor
2 oktober	Commissie Bestuur en Veiligheid VNG	Voorleggen finale versie (besluitvorming) <i>Aanleverdeadline: 24 september</i>
6 oktober	Veiligheidsberaad	Voorleggen finale versie (besluitvorming) <i>Aanleverdeadline: 26 september</i>
? oktober	Directeurenoverleg Bestuurlijke tafel	
Week 42 13 – 17 oktober	Bestuurlijke tafel	Bestuurlijke besluitvorming: Finale versie